

Proč soudy brání pořizování obrazového záznamu a přenosu? – protože se bojí

 spoleksalamoun.com/2023/08/27/proc-soudy-brani-porizovani-obrazoveho-zaznamu-a-prenosu-protoze-se-boji

27. srpna 2023

Rubrika Nezařazené, Radíme / autor Václav Peričevič / dne 27. 8. 2023 v 15:58 /

V poslední době aktuální téma, proč soudy nepovolují pořizování obrazového záznamu a přenosu ze soudních síní.

Zejména v poslední době, kdy občanská veřejnost začíná hojně navštěvovat soudní řízení v trestních věcech, soudy apriori odmítají povolovat veřejnosti z průběhu řízení pořizovat obrazové záznamy nebo přenosy.

Co říká zákon

Pořizování obrazových záznamů a přenosů a pořizování zvukových záznamů řeší § 6 zák. č. 6/2002 (Zákon o soudech a soudcích).

§ 6 odst. 3 uvádí:

Uskutečňovat obrazové nebo zvukové přenosy a pořizovat obrazové záznamy v průběhu soudního jednání lze jen s předchozím souhlasem předsedy senátu nebo samosoudce. S vědomím předsedy senátu nebo samosoudce lze pořizovat zvukové záznamy; kdyby způsob jejich provádění mohl narušit průběh nebo důstojnost jednání, může předseda senátu nebo samosoudce jejich pořizování zakázat.

ZÁKON 6/2002 SB.4. 1. 2002

Je potřeba rozlišit dva okruhy:

a) pořizování zvukového záznamu – ten lze pořizovat jen s vědomím předsedy senátu, nebo samosoudce. V praxi před zahájením hlavního líčení, nebo veřejného zasedání to praktikujeme tak, že povstaneme a sdělíme senátu, či samosoudci kouzelnou formulku:

Pane předsedo(předsedkyně), dávám vám tímto na vědomí, že si budu pořizovat zvukový záznam. Tím bezesbytku splníte zákonnou povinnost vědomí soudu o pořizování zvukového záznamu.

Doporučujeme „kouzelnou formulku“ sdělit před zahájením řízení, pamatuji řadu případů, že soud těm, kteří „kouzelnou formulku“ nesdělili, pořizování zvukového záznamu nepovolil, ač je to naprosto v rozporu se zákonem, ale oni se takto chovají.

Naprosto doporučujeme pořizovat zvukový záznam z každého jednání. Z naší zkušenosti 29 let je nutno konstatovat, že zejména u těch důležitých soudních řízení, občas dojde k poruše nahrávacího zařízení, či je jednání nařizováno do soudní síně, kde je nahrávací zařízení nefunkční. (samozřejmě náhodou).

Budete totiž často překvapeni, když následně porovnáte protokol o řízení a zvukový záznam. Bohužel často se stává, že v protokolu řada důležitých věcí zcela chybí, nebo naopak se v protokolu objevují slova a věty, které vůbec v soudní síni nezazněla.

b)Pořizování obrazového záznamu, nebo přenosu.

O průlom dosavadní zažité praxe se snažil soudce Šott v kauze tehdejšího politika Víta Bárty v roce 2012. Dostal od justice silně vyčíněno a už to nikdy neudělal, což bylo vidět u soudu s Andrejem Babišem v roce 2023.

Soudce Šott

Dikce zákona hovoří jasně: „Uskutečňovat obrazové nebo zvukové přenosy a pořizovat obrazové záznamy v průběhu soudního jednání lze jen s předchozím souhlasem předsedy senátu nebo samosoudce.“

*Pamatuji řadu zástupců veřejnosti, kteří se domáhali práva na pořízení obrazového záznamu, či přenosu a vždy neúspěšně s argumentací“ **nepovolují,***

Nepamatuji, že by se někdy nějaký soud obtěžoval argumentací odůvodnění takového postupu.

Je však na místě připomenout Nález Ústavního soudu II. ÚS 2672/07, který mj. říká:

Zatímco limitu fyzické přítomnosti veřejnosti se přirozeně dosáhne vyčerpáním prostorových možností jednací síně, případně za součinnosti orgánů justiční stráže, limit obrazového a zvukového přenosu či záznamu musí stanovit podle konkrétních okolností soudce. Vylučování některé formy veřejnosti soudního jednání přitom musí vždy být propojeno s legitimním cílem, jinak se jedná o svévoli, která se zcela míjí s cílem principu veřejnosti soudního řízení, jímž je především „kontrola“ soudní činnosti ze strany veřejnosti skrze reálné poučení o tom, jak soudnictví funguje, a tím budování důvěry veřejnosti v nezávislost a kvalifikovanost výkonu soudní moci.

NÁLEZ ÚSTAVNÍHO SOUDU II. ÚS 2672/0731. 7. 1200

a zejména to nejdůležitější:

Nelze proto dílčí komponenty vyplývající z principu veřejnosti soudního řízení vylučovat jen proto, že nejsou zákonem výslovně upraveny. Lze uzavřít, že přítomnost veřejnosti, ať už osobní či skrze obrazový či zvukový přenos nebo záznam, nelze jednoduše či automaticky odmítat či vylučovat bez toho, že by k tomu byl relevantní důvod, protože jinak se jedná o svévoli.

NÁLEZ ÚSTAVNÍHO SOUDU II. ÚS 2672/07

Jak jsem shora plédoval výše uvedený Nález, z roku 2008 k obecným soudům ještě nedorazil, či ho nikdo nečetl, protože nepamatuji, že by se soud obtěžoval odůvodnit odmítnutí pořizování obrazového záznamu, nebo přenosu.

Objektivně lze si představit, že argumentem pro odmítnutí obrazového záznamu nebo přenosu může být, že by to ohrozilo utajované skutečnosti chráněné zvláštním zákonem, mravnost nebo nerušený

průběh jednání, anebo bezpečnost či jiný důležitý zájem svědků.

Existují však případy, kdy se pořízení obrazového záznamu dožadují „sprostí“ odsouzení (překlep obžalovaní) a tedy soud by měl řádně odmítnutí obrazového záznamu a přenosu řádně a pečlivě zdůvodnit.

Nerušný průběh soudního řízení

Zákonodárce a legislativci vůbec neměli tušení v roce 2002 k jak masivnímu rozvoji, zejména mobilních technologiích dojde. Vůbec neměli tušení o naprosto masivním rozvoji sociálních sítí. (Facebook – založen 2004. Twitter – založen 2006. Youtube – založen 2005)

Jinak řečeno, dnes průměrný telefon střední třídy dokáže na stativu naprosto nerušeně

Mobilní telefon v roce 2002

pořizovat obrazový záznam, či obrazový přenos, bez toho, že by sebemenším způsobem narušil důstojný průběh řízení před soudem. Je to zcela irelevantní argument.

Co je skutečný důvod odmítnutí obrazových záznamů a přenosů? Strach

Soudci a senáty vůbec nechtějí, aby mimo stran a svědků do soudních síní někdo chodil. Za 29 let naší činnosti, lze reakci soudců a senátů shrnout do následujících vyjádření:

Co tady chcete?

Vy tady někoho znáte?

Proč jste tady?

Já Vás neznám?

Ježíšmarjá John Bok!

Ač je kontrola moci soudní veřejností jedním ze základních pilířů právního státu, tak se u justice setkáváme s velkou nevolí z naší přítomnosti.

Dalším a naprosto stěžejním argumentem, proč se soudci a senáty bojí, je skutečnost, že by se mohla veřejnost on-line, nebo ze záznamu podívat, jak to vlastně celé u toho soudu funguje. Jak probíhá dokazování (pokud probíhá), jak jsou kráceny práva obhajoby a jak soudci někdy neovládají nejen trestní řád a trestní zákoník, ale ani svůj zákon o soudech a soudcích. Prostě na Fremra.

Náhodou nám sociální síť Meta (dříve Facebook) nabídl video ze soudní síně u Okresního soudu v Chrudimi, kde se právě mj. řešila otázka pořizování obrazového přenosu. Udělejte si obrázek sami a mějte stále na paměti základní mantru české justice a to je vážnost a důvěryhodnost.

Samosoudce nejenže to hlavní líčení vůbec nezahájil, prazvláštěně jej odročil bez vyhlášení, ale následně jej ukončil, bez toho, aby vůbec bylo lege artis zahájeno. Je to naprosto totožné, jako kdyby chirurg na operační sále chtěl zahájit šití rány, kterou ještě neotevřel.

Pomyslnou třešničkou na dortu je konstatování soudce, k jedné ze stran řízení, že si pamatuje, jak jej vedla jako pionýra v pionýrském oddíle Marušky Kudeřikové. To opravdu nepotřebuje hlubšího komentáře.

Vítejte v právním státě.

Václav Peričevič

Spolek Šalamoun

Okresní soud v Chrudimi

Tags: nahrávání, pořizování obrazového záznamu

Tweet

2 komentáře

1. OOS

7. 1. 2024 (17:24)

Zvukový záznam ze soudního jednání možno pořídít vždy bez souhlasu soudu (§ 6 odst. 3 zákona o soudech a soudcích), a to bez ohledu na to, zda bude či nebude později zveřejněn, jelikož za zvukový přenos (podléhající souhlasu soudu) lze považovat pouze živé vysílání ze soudního jednání, nikoliv následné vysílání nebo zpřístupnění záznamu veřejnosti.

<https://eso.ochrance.cz/Nalezene/Edit/1556>

Odpovědět

2. Tom

16. 11. 2023 (23:11)

I když ÚS v nálezu hovoří o jisté svévoli soudu, když se rozhodne obrazový nebo zvukový záznam nepovolit není to tak jednoznačné. V zákoně je jasně psáno a nutnosti povolení záznamu či přenosu soudem, pokud to tak nemá být a stejně jako u zvukového záznamu je bráno za vhodné spokojit se s oznámením jeho pořízení, nechť tak zákonodárce učiní. Bylo by nelogické, aby se soud musel spokojit se zvukovým záznamem zatímco veřejnost či strana sporu by měli obrazový záznam či přenos. K prokázání průběhu jednání zvuk plně dostačuje zvláště ve vztahu k protokolu o jednání. I kriminální policie se při své činnosti spokojí mnohdy pouze se zvukovým záznamem ze schůzky podezřelých osob

Odpovědět

Napsat komentář

Copyright © 2024 — Spolek Šalamoun. All Rights Reserved.
Vytvořil Martin Svozil